

DEN SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.

Löp. No. 48. - Årg. 5.

WINNIPEG, MAN., 30. SEPTEMBER 1891.

No. 9. Lösn. 5 Cts.

NEW STOCKHOLM.

Grödan är nu bergad.
Det allra bästa väder har varit rådande. Om ej farmarna här få minst 35 till 40 bushel pr. acre, så har aldrig någon jord förut afkastat detsamma.

Man behöfver nu ej längre fråga om det finnes god jord i New Stockholm: det är fullt bevisadt. Under-tecknad har sjelf egt och sett mycket jord under 26 års vistelse i Förenta Staterne men bättre gröda än hvad, som bergats här detta år, har jag aldrig sett.

Korrespondenten för "Berlingske Tidende" i Köpenhamn, Herr Host, vistas i kolonien för att göra sig förtrogen med vår ställning.

Pastor Lundquist från Minnesota har varit här en vecka. Han predikade hvarje dag och tvenne gånger om söndagarne. Om förmiddagarna har han hållit nattvardsskola. Pastor Lundquist sover ej bort sin tid, då han är ute på missions fältet.

Låt oss verka, mellan dagen varar, snart tillstundar natten då ingen verka kan. A. G. S.

OAK LAKE.

Herr B. Hallonqvist öppnade för två år sedan en mindre landhandel härstädes. Efter ett års förlopp kunde affären utvidgas, och lagret ökades med tyger, färdiggjorda kläder, skodon etc. I år tillkommer möbelfaffar, hvarjente hela butiken utvidgats för att bereda rum för det ständigt tillväxande lagret. Vid sidan af Hr. Hallonqvist brädgård, gästgifveri och "boarding house". Ett i sanning talande bevis på, huru en ordentlig och arbetsam man kan gå framåt här i landet.

Herr E. Stendahl, som för cirka 4 månader sedan öppnade skrädderi-affär på platsen, har så mycket att göra, att han snarligen måste skaffa sig mera hjälp.

Tröskningen är i full gång rundt omkring härstädes och allt tyder

på en god skörd. Frosten gjorde obetydlig skada på några få ställen.

Två elevatorer byggas, den ene af Litch Bros. och den andra af Herrar Roblin och Armitage, Winnipeg. Det är godt tecken för liflig affärsverksamhet härstädes.

Trakten söder om Oak Lake bebos af fransmän och i norr finnes en blandning af engelsk talande.

Tre kyrkor finnas: en presbyteriansk, en katolsk och en "church of England". I den förstnämnda tura presbyterianer, metodister och baptister om. C. B.

NYHETER FRÅN OTTAWA.

Utställningen öppnades i Torsdags d. 24 dennes under gynnsamaste väder och stark tillströmning af resande. Den öfverträffar föregående års både med afseende på quantitet som kvalitet af utställningsföremål.

Svenska kolonien har förökats med flera nykoningar och ännu flera väntas innan navigationens upphörande.

Herr Alfr. Åkerlindh, Regeringens nitiske emigrations tjänsteman, har lyckats bibringa liflig correspondence utbyte med flera af de uti Brasilien missnöjda skandinaviska familjerna, hvilka inom kort torde hitförväntas.

Herr C. O. Svensson från Waterville, Prov. Quebec, en af Östra Canadas mest aktade Skandinaver, vistades uti Ottawa flera dagar i och för affärer med Regeringen rörande emigrationsfrågor.

Den långa sessionen uti Parlamentet d. 4. torde nu uti nästa vecka blifva afslutad.

De Skandinaver, hvilka önska bidraga med ett strå till stacken till lösningen af den för vårt härliga Canada så viktiga emigrationsfrågan och framvisa fördelarne här isynnerhet för skandinaver torde

HURRA!

Det bästa ställe att köpa kläder, allt slags ylle och öfriga herrartiklar

— är —

"BIG BOSTON"

HÖRNET AF CITY HALL SQUARE OCH MAIN STREET.

PIERCE'S SADELMAKERI.

ALLT HVAD TILL YRKET HÖRER AF
BÄSTA BESKAFFENHET.

INTE FUSK ARBETE.

BESÖK oss eller, SKRIF för våra priser, som äro de LÄGSTA möjliga.

287 JAMES ST., - - WINNIPEG.

R. D. WAUGH

FÖRSÄKRINGS OCH LAND AGENT.

495 MAIN STR., WINNIPEG.

öfördörligen i bref adresserade till Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa, Ont., nedskrifva sina erfarenheter med afseende på klimat, jordmån, etc. etc. hvilka meddelanden sedan komma att spridas bland landsmän hemma i Skandinavien och andra länder.

Skördarne uti Ottawa distriktet uppnådde denna höst de mest förväntade resultat.

Efterfrågan på svenska och norske tjänstfickor ökas med hvarje dag.

Säljer billigast uppodlade farmar och "vildt" land nära intill Winnipeg. Utlånar penningar. Meddelar brandförsäkring å byggnader på landet samt försäkras boskap. Förfrågningar besvaras beredvilligt.

A. G. HAMPLES KÖTTHANDEL Main Str. 351.

Delikata charkuterivaror

af eget fabrikat.
Beställningar mottagas och utföras punktligt.

Kom och se vårt fönster.
351 MAIN STREET 351.

NÅGOT OM ARBETSFÖRHÅLLANDENA I BRASILIEN.^{*)}

Motto: Skönaste perlor ur hafvet kan man få.
Tof tusen slafvar de dansa för min piska
I Rio, Rio, Rio, Rio de Janeiro.

Då jag för en tid sedan kom öfver en gammal visbok och fick syn på ofvanstående bit ur "Rika Morbror", vaknade ett barndomsminne till nytt lif, på samma gång jag såg ännu en illusion försvinna, som nattlimman för morgonsolens strålar.

Det var en sommar dag för länge sedan, som jag var på besök å en af Uplands herrgårdar, vid hvilket tillfälle en af sönerna i huset spelade och sjöng denna visa. Jag var då ännu ett barn, med ett hjerta, mottagligt för intryck. Derfor trodde jag i min inbillning dessa ord och gömde dem i mitt sinne, endast för att nu, vid mera framskriden ålder, känna mig grymt besviken. Under åtta månaders vistelse i detta land har jag samlat nog bevis för detta mitt påstående.

Perlor har jag letat efter¹⁾ men funnit några, har jag ej. (På krogar och i handelsbodlar säljas dock ett slags "glasperlor", som forlana näsan en högre glans.) — Att här finnas slafvar och slafvinnor, är deremot fullkomligt sannt, ehuru de på sednare tiden utbytt "Marthas" svarta hudfärg mot polackars, italiensares, tyskars och äfven svensks jemforelsevis bleka drag i den hårda kampen för tillvaron. — Här växer guld på åkern som potatis, står det vidare. Nåja, i så fall är det ej mycket; ty, att döma efter de oskäligt höga priserna på jordfrukten i fråga, måtte den odlas helt sparsamt. — "Här är hvar torpare rik som en Carnegie," läser man verkligen sedan, emedan jag sett efter tvänne gånger. Men detta "går ej i mig längre", jag, som vet, att en dräng hos farmare får

*) Som jag från helt obekanta personer i Förenta Staterna erhölet bref med förfrågan om arbetsförhållandena härstädes, har jag i dag (den 31. juli) nedskrifvit en sanningsenlig bit derom. En del deraf grundar sig på egen erfarenhet. En viss affärsman i Curitiba har ombedt mig puffa litet för provinsen Parana i synnerhet. Denna "ammös", som han kallade det, skulle inflyta i Stockholms tidningen "Fäderneslandet," så att det kunde inverka på svenska emigrantströmmens dragande hit (sic!). Jag nappade dock ej på kroken, utan "puffar" i stället på det här viset i eder ärade tidning.
H. B.

slita från solens uppgång och till dess nedgång för 10 till 15 milreis (en milreis, 546 cts.) i månaden och dertill känna sig tacksam, om han efter middagen hinner tända sin pipa, innan arbetsklockan kallar. — "Här äter boskapen färsk spenat med ägg i", kommer så derefter. Jag har sett oxar, 5 a 8 par i rad, streta med forvagnarne uppför backarne. De sågon minsann ej ut som om de blifvit födda på "färsk spenat med ägg i". Men att de skulle äta sådan, tror jag nog; ty jag vet af egen erfarenhet, huru jag längtat efter denna rätt, men sett någon har jag ej, lika litet som "de andra" — Kameler finnas ej, men att det här växer "socker och snus och kaneler," är sannt.

Jag skulle nog kunna vederlägga ännu mera; men jag väntar, tills jag får veta, om Blaines handelsfördrag förmått nedsätta priset å trycksvärta.

Personer, som ej ämna utvandra till Brasilien, förtjena intet på att läsa dessa rader; men de, som ämna sig hit, i synnerhet sådana, hvilka tillskrifvit mig med förfrågan om förhållandena härstädes — måtte de ögna igenom nedanstående. Följden, hoppas jag, blir, att de stanna, der de äro, eller om detta ej är möjligt, packa in och resa till No-vaja Zemblas, fjäll Ceylons brända daler, till nordpolen eller Eldslandet — men på omvägar, så att de ej komma Brasilien nära på åtminstone tusen mils afstånd.

Och sågverksarbetarne i Sundsvall sedan! Ja, kommen hit, om i onska släpa ut eder för högst 2 milreis om dagen! Den högsta betalning för sågverksarbetare, jag ännu hört talas om, är 1.5 om dagen jemte kost. Detta betalas för närvarande af hrr Palmquist och Vestberg, som hålla på att uppsätta en ångsåg ca 60 kilom. från Curitiba.

För strängt jernvägsarbete, då sådant står att få, betalas i medeltal 2 milreis om dagen, med afdrag af 700 reis för kosten, som till hvarje mål är densamma. Arbetarne får ligga i usla "rancher," uppförda af löfverk. På sommaren går nog detta an, men under vintermånaderna, Juni—Oktober, inträffa understundom rätt bistra frostnätter. Man tror, innan man kommer hit, att här är hett som på den der platsen i California, hvarest,

enligt Mark Twains utsago, en svärjande sergeant dog och straxt efter begrafningen telegraferade efter sina filter. Man är således ej beredd på nattkylan och känner sig ibland om morgnarne kall och styf som en messingsapa, medan man torkar rimfrosten ur mustacherna. Så kommer dagen med sin brännande sol, och man längtar åter efter nattkylan, under det man svettas som en brandkorporal i tjänstgöring.

Lyckas arbetaren att, på grund af det myckna regnets skull, få 20 arbetsdagar i månaden, tycker han det är bra, tills han kommit till växelkontoret. Der får han höra, att det fordras 26 till 30 milreis, för att växla sig till 10 (säger tio) dollars i guld. Har arbetaren nu till på köpet familj att försörja, då ångrar han i hjertat att han lemnat sin torva derhemma, och önskar alla emigrantagenter ut på banan eller plantagen, under det han beklagar, att slafveriet är upphäfdt, så att de ej få tillfälle smaka piskan. Men skomakare, skräddare, smickare, yrkesmän i allmänhet, eller "artister," såsom de här kallas, torde snart bli rika, att döma af deras höga priser.

Jord kan man få af regeringen för förmånliga villkor; men något egentligt jordbruk har jag ej sett till, ehuru jag varit i tyska, italienska och ryska kolonier. Brasilianen hugger ned en del af skogen, tuttar eld på stubbarne och bearbetar derpå jorden med en hacka. Sedan planterar han majs och svar-ta bönor. Af majsén gör han ett slags mjöl, som han äter till sina bönor till merändels hvarje mål, 365, ibland 366 dagar om året! Odlingen af frukter, vin, apelsiner o.s. v. lönar sig föga här, enär det ej finnes afsättning på varan. Der jag nu vistas, omkr. 10 svenska nymil från Carityba, stå träden fulla af utsökta apelsiner. I minut säljas 4 eller 5 för en cent! I skolgårn påträffar jag ofta vilda apelsiner af fin smak. Härömdagen köpte jag för ca 12 cents och erdhöll 81 stycken extra fina frukter. Det var annat, än då hrr "porters" på amerikanska jernvägstag komma skridande: "Oranges, three for a quarter!"

I Argentina—jag har färskta underätter derifrån — i Uruguay och Chile är det ännu sämre beställt

för arbetaren, och hvad öfriga provinser i södra Brasilien beträffar, torde der ej vara bättre än i Parana, att döma af den skara arbetare, som från provinsen Santa Catharina och äfven San Paulo strömmat hit, för att söka arbete på en jernvägslinie, som bygges mellan Carityba och Lapa.

Att resa hit är som att spela på lotteri. En del får det nog bra, dock först efter många års sträfvan. Den tid tror jag dock skall komma, då Brasilien med sina rika naturalster skall börja täta med sjelfva Nord-Amerika. Men för säkerhetens skull råder jag hvar och en, som tänkt sig hit, att vänta ännu ett hundra år eller så.

(Sv. Tribunen.)

EN HUMORISTISK TJUF.

Danska "Nationaltidende" berättar följande:

En i Grenna-trakten på sin tid mycket bekant man, Knut Andersson Pot, har nyligen aflidit på Fjellerup Felding. Knud var beryktad för sina många och grofva stölder, berömd för det ofta rätt geniala och humoristiska sätt, hvarpå han utförde dem. Billigt slapp han undan sina många brott, men han har dock tillbragt en stor del af sitt lif på fängelser, altjämt dömd på indicier, ty man har aldrig lyckats förnä honom att aflägga någon be-kännelse.

Sedan han utstått det honom sist ådömda straffet, uppgaf han helt och hållet tjufhandverket, och sedan denna tid har man ej något ofördelaktigt att berättat om honom. Han förvärfvade sig tvärt om rykte för att vara en upplyst och bildad man, hvars råd man i tvistiga saker gärna inhämtade.

Bland hans talrika tjufhistorier må följande anföras, som dock icke bragt honom i förlägenhet.

En dag skulle det blifva marknad i Grenna, och ett sådant ypperligt tillfälle till "affärer" ville Knud icke låta gå obegagnadt förbi. Tidigt på morgonen begaf han sig för-denskull i väg till köpstaden, utan att hafva uppgjort någon plan, lämnande allt åt slumpen.

Då han passerade sin närmaste grannes hus, beslöt han att bedja denne följa med till marknaden för sällskaps skull. Det fanns emellertid i hela huset ej något lefvande

väsen utom en ko, och straxt fick Knud en idé; kon kunde ju vara ett lika godt sällskap som trots någon annan; dessutom var ju en affär att göra.

Han förde ut kon, och så bar det af åt Grenna till. Ett stycke bortåt vägen upphann han dock grannen, som hade svårt för att gå och som hälsade Knud ett vänligt godmorgon samt uttrykte sin förvåning öfver den likhet, som förefanns mellan Knuds sällskap och hans Broka dtr hemma. Knud svarade: "Det finnes många hufvud, som likna hvarandra."

De tre följeslagarne nådde Grenna ett stycke fram på förmiddagen, och Knud sade då till grannen, att han fått befallning att möta på polis-kontoret, hvilken tur han gärna ville hafva öfverstökad, innan han begaf sig till marknadsplatsen, all-dens-tund det icke var så godt att veta, hvad ond "justitieråden" hade i sinnet mot honom. Han bad därför grannen att begifva sig i väg med kon samt uppgaf priset på densamma om någon köpare skulle infinna sig, innan han själf kom tillbaka, på samma gång han utlofvade god förtäring, därest det lyckades grannen att godt afsluta affären.

Grannen gick nu med kon, och då priset på denna var satt tämligen lågt, fann han smart spekulanter. Knud, som alls icke varit på kontoret, men som däremot på afstånd hållit skarp utkik på kon, infann sig nu och mottog penningarne för henne.

Sitt löfte trogen bjöd Knud sin granne på rik välfägnad i mat och dryck, och efter en rolig dag begäfvode sig i glad sinnestämning på hemvägen.

Der hemma blef grannen emellertid mycket illa till mods, då han icke fann sin ko och nu först blef det honom klart, att det var denna, som Knud hade kommit dragande med.

Nu var emellertid ingenting att göra. Han hade ju själf sålt sin egen ko och gifvit Knud pengarne för henne. Men med grannsamman var det slut.

I sitt uppträdande var Knud, hvad man kallar en "pæn mand", och han hade en så rörlig tunga samt talade till den grad öfvertygande till sin egen fördel, att han

mer än engång bragte sina domare nära nog till förtvillan.

CONSUMPTION CURED.

An old physician, retired from practice, having had placed in his hands by an East India missionary the formula of a simple vegetable remedy for the speedy and permanent cure of consumption, Bronchitis, Catarrh, Asthma and all throat and Lung Affections, also a positive and radical cure for Nervous Debility and all Nervous Complaints, after having tested its wonderful curative powers in thousands of cases, has felt it his duty to make it known to his suffering fellow-men. Actuated by this motive and a desire to relieve human suffering, I will send free of charge, to all who desire it, this recipe, in German, French or English, with full directions for preparing and using. Sent by mail by addressing with stamp, naming this paper.

W. A. NOVES,
820 Powers' Block, Rochester N. Y.

HOWDEN och HOWDEN,
ADVOKATER och NOTARI PUBLICI.
Kontor 519 Main Str.,
WINNIPEG, MAN.

Om ni begagnar snus,
kom ihåg att
Weyman's "Copenhagen"
är det bästa och är fullkomligt
oförfalskadt.

ARADE LANDSMAN!
FOTOGRAFERA
— Edeer hos —
S. MOBERG & CO.
— Scand. Art Gallery, —
hvilka rekommendera sig till ut-
förande af i allo godt arbete.
Reel behandling. — Fern expedition.
MAIN STREET, WINNIPEG.

ALLAN-, DOMINION OCH BEAVER-LINIERNÄ

sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra limer.
Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:
Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger \$36.00
Från Stockholm \$39.00
Från Abo, Wasa, Hangö, Gamla, Karleby, Kristinestad, Björneborg och Jacobstad \$42.00
Från Uleåborg och Helsingfors \$43.00

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGLISTA.
ALLANLINIERN.

Ångare	Från Liverpool	Från Montreal	Från Quebec
Parisian	17. Sept.	3. Oct.	4. Oct.
Numidian	24. " "	17. " "	18. " "
Circassian	1. Oct.	17. " "	18. " "
Sardinian	8. " "	24. " "	25. " "
Mongolian	15. " "	4. Nov.	8. Nov.
Parisian	22. " "	7. " "	8. Nov.
Numidian	29. " "	18. " "	

DOMINIONLINIERN.

Ångare	Från Liverpool	Från Montreal	Från Quebec
Sarnia	18. Sept.	7. Oct.	
Labrador	24. " "	14. " "	
Oregon	2. Oct.	21. " "	
Toronto	9. " "	28. " "	
Vancouver	15. " "	31. " "	1. Nov.
Sarnia	23. " "	11. Nov.	
Labrador	29. " "	18. " "	

BEAVER LINIERN.

Från Liverpool	Ångare	Från Montreal
Fredag	18. Sept.	Onsdag
"	25. " "	"
"	2. Oct.	"
"	9. " "	"
"	16. " "	Nov. 8
"	23. " "	" 14
"	30. " "	" 11

Vidare upplysningar meddelas af:

- J. W. BERG, Plum Coulee, Manitoba.
- JOHN HALLONQUIST, Bergen, Manitoba.
- B. HALLONQUIST, O k Lake, Manitoba.
- ALEX. STENBERG, N w Stockholm, Ohlen P. O. Assa.

af hvem som helst Ångbåts agent, biljettagent vid
Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
GENERAL PASSAGERAR AGENT,
WINNIPEG.

Den Skandinaviske
Canadiensaren.
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN.)

A Swedish Monthly Journal,
issued at
WINNIPEG, MANITOBA.

The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion of Canada.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 50 cts.

Correspondenser och med-
delanden mottagas med tack-
samhet.

Agenter önskas öfver allt
der våra landsmän finnas.

Redaktör: JOHN E. FORSLUND.
Winnipeg: Man.

UTSTÄLLNINGEN.

Den så länge påtänkt och myc-
ket omtalade utställningen i Win-
nipeg är nu blott ett minne af be-
hagligaste sort. Om än vädret
kunde hafva varit mycket bättre,
måste Winnipegborna i sanning kän-
na sig glada och belåtna öfver de
intryck främlingar och besökande
tagit med sig härifrån.

Utställningen, hvars årliga upp-
reparende är satt utom allt tvifvel
omfattar en area af cirka 65 acres,
som på särdeles liberala vilkor er-
hållits från regeringen. De byggn-
nader, som uppförts äro af särdeles
god konstruktion, lätta att till-
bygga vid förefallande behof. Sjelf-
va huvudbyggnaden är en träd-
stomme med glasvägar, gifvande
fullt upp af ljus och lätta att taga
ut. Öfriga byggnader, synnerligast
stallarna, äro bekvämt inrättade.

En praktisk kapplopningsbana är
desslikes anlagd, ehuru det ogyn-
samma vädret förhindrat dess nytt-
jande i någon nämnvärd grad.

Utom dessa byggnader funnos
flere tält hvori förevisades utom
landtmanna produkter och maski-
nerier åtskilliga "schene rariteter"
t. ex. en tiofärgad häst, "the little
world", fonografer, etc.

Främsta rummet tillkom som sig
bör de olika produkterna af jorden.
De utställda sädeslagen, både i trösk-
kad och otröskad form, äfvensom
de olika samlingarne af vilda och
odlade gräs voro af utmärkt be-
skaffenhet och kunna på det kraf-
tigaste påvisa, hvilken god jord vi
hafva och hvad kan åstadkommas
genom förståndigt och välskött
landtbruk. Alstren från de högst
mot norr belägna distrikten, Ed-

monton, Prince Albert äfvensom
det sydligare Regina, voro enligt
vår tanke de bästa och förtjente väl
de pris, som tillföll dem. Synner-
ligen vackert var Ladogahvete
vuxet i närheten af Prince Albert.
Samlingen af gräs och sädeslag
från Edmonton var särdeles fin och
kan ej annat än bekräfta hvad, som
föret af oss betonats nämligen att
detta distrikt är synnerligen lämp-
adt för "mixed farming", d. v. s.
åkerbruk och boskapsskötsel i före-
ning.

Från regeringens experimental-
fält vid Brandon och Indian Head
fanns en utmärkt smakfull och väl
ordnad utställning. Mejerihand-
teringen var väl representerad, och
glädder det oss att bland pristagarne
finna Herr Rasmussen, som va-
rande en god mejerist från "gamla
landet" förestår mejeriet å Doktor
Barnardos stora farm vid Russell,
Manitoba.

Med ett ord landbrukets alster
voro synnerligen goda.

Hästar, nötkreatur får och svin
funnos i mängd och af bästa be-
skaffenhet. Många importerade
hingstar både för arbete och lyx
kunde ej annat än väcka beundran.
Det är synnerligen glädjande att
se farmarne genom import af goda
rasdjur söka förbättra både stall
och ladugård.

Konstarbeten, lyxartiklar etc.
funnos i massa. Vi funno bland
utställarne tre svenska firmor, A.
G. Hample, Andrew Schmiedt och
A. Vinberg och det torde vara ö-
nödigt att tillfoga att deras arbeten
voro af utmärkt beskaffenhet.

Det ligger utom området af denna
artikel att söka gifva någon mera
detaljerad beskrifning af utställ-
ningen.

Den var godt besökt trots det
ogynsamma vädret och bland de
besökande funnos flere från "söder
om linan", hvilka måste hafva fått
ett godt intryck deraf.

Det glädder oss isynnerhet att de
landsmän, som deltago såsom ut-
ställare visade sig på styfva linan.
Vi må endast hoppas att få se flere
lika framgångsrika om ej bättre
nästa år.

Mr. Cullum i närheten af Regina
har slutat tröska sitt hveté. Det
ger 48½ bushel pr. acre. Han har nå-
gra tusen bushel af "No. 1 hard."

SKYDD MOT PRAIRIE ELDAR.

Kom ihog föreskrifterna i 20de
kapitlet af "Revised Ordinances",
hvilka förbjuda vid vite af 200
dollars och kostnader, all eld i fria
luften — anlagd med eller utan
vilja — i alla delar af Territorierna.
Undantag göras för eldar i camps,
för husliga ändamål eller för
rödning af land i December, Ja-
nuary, February och Mars måna-
der; men hvar och en, som låter en
eld för ofvannämde ändamål sprida
sig, kan bötfällas med 100 dollars
och kostnader för målet.

Hvem som helst må uppgöra eld,
om minst sex personer försedde
med lämpliga släckningsredskap
äro närvarande hela tiden elden
brinner eller om det sker inom
"firebreak" minst 10 fet bredt.

Mr. R. B. Gordon har på befall-
ning af Lieut.-Governor utsändt
en kungörelse, att dessa föreskrifter
skola efterlevas och lagbrytare
ställas för domstol.

Farmare och resande skulle iakt-
taga största aktsamhet denna tid
af året. (Regina Leader.)

BILLIGT

LAND

— hvarest —

JORDBRUK BETALAR SIG.

CANADA PACIFIC JERNVÄGEN

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest.

PRISERNA ÄRO LÅGA

BETALNINGSTIDEN 10 ÅR;

det vill säga, att köparen betalar en tiondedel kontant och resten
fördelas på nio år med 6 procents ränta.

SÄRSKILDA VILKOR LEMNAS JORDBRUKARE,

hvarigenom de kunna göra sina afbetalningar efter hvarje års skörd.

— Om ni ej är i stånd att köpa land —

GÖR ÄTMINSTONE DETTA!

Skrif efter våra nya pamfletter och böcker, hvilka skola visa Eder
huru man försäkras sig om ett

HOMESTEAD AF 160 ACRES.

(129 TUNNLAND.)

och tillika berättas, hvilka framsteg idoga jordbrukare gjort i detta
land. Skrif till

L. A. Hamilton,

Land Commissioner,

Winnipeg.

Skandinaviske bref besvaras på samma språk.

WESTERNS FRAMSKRIDT.

General Superintendenten öfver vestra divisionen af Canada Pacific Jernvägen Mr. Whyte gjorde nyigen en fullständig inspektion af sitt distrikt vest om Winnipeg. Han gick först öfver Souris brachen till Melita, hvarifrån han med hästar gick till kolfalten för att närmare bese dem och landet hvarigenom, den nya jernvägen bygges. Därefter reste han till Donald, besökande kolgrufverna vid Canmore och Anthracite, hvarifrån kosan styrdes till Edmonton öfver den fullbordade Calgary och Edmonton jernvägen. Därefter besöktes flere punkter af intresse i Alberta. På vägen österut besöktes Prince Albert, hvarest han körde omkring ganska mycket särdeles belåten med, hvad han såg. Ingen frost fanns i distriktet och farnarne få glädja sig åt en utmärkt skörd. En stor del hade nyligen inflyttat och deras utsigter voro mycket goda. Likaledes i distriktet rundt Calgary och Edmonton jernvägen hade stora framskridts gjorts. Skörden mognade tidigt och en aktningvärd mängd prima hvete kommer att sändas i marknaden derifrån. Red Deer och Edmonton distrikten hafva mottagit ett mycket stort antal nybyggare denna vår och sommar; om det fortfar i samma stil, dröjer det ej länge, innan prairien blir omändrad till falt bärande "No. 1 hard."

Med afseende på boskaps skötsel sade Mr. Whyte, att jemna och tillfredsställande framskridt göras. Hjordarne tillväxa och kvaliteten förbättras. Alberta ranchers hafva öppnat en särdeles liflig export till British Columbia, som hvarje år mer och mer tilltager.

Souris jernvägen skall fullbordas med nödig hast och det antages, att de utlofvade billiga kolen skola vara i marknaden, senast 1st. Februari nästa år. Grufvorna blifva förlagda österom Alameda och skickliga grufarbetare skola införas från Pennsylvania.

Grufvorna vid Anthracite arbetas ånyo. 130 män äro anställda och kol skola sändas både till Winnipeg, kusten och Spokane Falls; Washington via Columbia floden. Kolet säges vara fullt jemförligt med Pennsylvania kol. Jemförande analyser

hafva visat Anthracite innehålla mera fint kol och lemna mindre rester vid förbränning. De skola läggas upp i Winnipeg för \$1.50 mindre än de nu nyttjade hårda kolen.

Nästan all säd var skuren den 19 dennes i Edmonton distriktet och vädret särdeles lämpligt för stackning.

J. A. Youman, agent för North American försäkringsbolaget, har rest igenom de olika settlementen i Edmonton distriktet och säger, att skörden, der öfverträffar allt, han hittills sett. Ett falt af hvete, tillhörande Alex. Fraser, Clover Bar, var så tjockt, att den största sjelfbindare ej kunde taga mera än ett två fots skar, och kärvarne rullade ut nästan oafbrutet.

Isaac Simpson som inspekterat kollagren å södra sidan floden, återvände högeligen belåten med Edmonton och dess omgifningar. Han har berest England, Förenta Staterna och Canada under flere år, men är af den åsigt att detta distrikt erbjuder djuruppfödare och landbrukare bättre fördelar än någon annan plats.

BRASILIEFARARNES ELÄNDE

Ur ett Brasilie-bref i "Social-Demokraten" från jernarbetaren C. G. Roth, anför vi följande:

"Den 19 juni ankrade vi på Rio Janeiro redd. Här blef det långa dagar. I tre dagar fingo vi ligga ombord å "Itaparica" och vänta att bli förda till "blommornas ö." Mycket varmt om dagarne, mögel och lukt från lastrummen. Här blefvo många rätt sjuka (ett fruntimmer måste föras i land till sjukhus). Ändtligen kom förlossningens timme i form af en bogserare samt fyra st prämar, hvilka genast bemanades. Under lifliga hurrarop ångade bogseraren ut från "Itaparica" med alla prämarne, men hade vi vetat hvad komma skulle, hade ej hurraropen varit så lifliga. Alla trodde vi att resan gälde "blommornas ö," men häri blefvo vi snart besvikna. I stället kommo vi ombord å en kustångare.

Hvilket elände! Isynnerhet för dem som hade barn. Regnet stod som spön; på däck ingenting att skylla sig med, emedan handbagaget blef kvar å emigrantångaren.

I lastrummen kunde ingen menniska gå ner, för en så förfärlig stank och lukt var det. Så fingo vi ligga i regn och smuts till kvällen därpå. Då kom äntligen vårt bagage, men hvad hjälpte det? Snart var det genomblött. Så nog hade vi en härlig midsommar. Ett barn dog å kustångaren och stoppades ner i en låda; samma låda användes till hufvudgård af "Atlas Pelle," om du känner honom. Han visste ej hvad lådan innehöll.

Maten ombord å kustångaren stod under all kritik: en sådan blandning kan du ej tänka dig. Kött, gryn, böror, ris, kålblad, rostjelkar, bröd, kakerlackor, bobbor, allt iljuftig föreling! Den 23 bar det af från Rio till Santos. Nu trodde vi, att lidandet var slut, men det var endast en liten försmak. Den 25 fingo vi gå i land till emigrantherberget, en gammal förfallen teater. Här var ett litet utvaldt sällskap före oss, bestående af flere tusen italienare och spanjorer, som lågo på hvarandra.

Hvad smuts och hvad ohyra? Vi hade inte rum att stå, än mindre ligga. Regnade gjorde det som om Himmelen var öppen, så du må tro vi såga söta ut. På eftermiddagen fick en laddning italienare ge sig af, så vi fingo rum att lägga oss i smutsen. Samma "goda" kost som på kustångaren bestods äfven här. Den 26 fingo vi resa på jernväg till San Paulo (de som reste till Rio Grande du Sul fingo stanna kvar å kustångaren; de hade en 5 å 6 dagars resa kvar å den). Dit anlände vi sent på kvällen samma dag; här kommo vi åter på emigranthotell, grannt utvändigt, men ett elände inuti. Här voro 7000 italienare före oss. Första natten fingo vi ligga ett slags matsal, på bara smutsiga golvet. Ej en filt att hölja på oss, emedan vi ej fingo vårt handbagage förr än andra dagen. Här fingo vi åter igen samma slags s. k. mat. Bröd och kaffe var det enda vi kunde förtära, så att vi höllo på att svälta ihjäl. Vi fingo ligga som kreatur på golven i stora salar med ett slags bastmatta under oss samt smutsiga, lusiga italienare rundt om oss. Hit kom nu en massa slafhandlare — annat kan jag ej benämna dem — och köpte de flesta svenskar till plantager. Någon statsjord hörde vi ej talas om. Arbetsbehöfdes nog i San Paulo, men husrum fans ej att få; förtjänsten var ej heller så stor, men dyrt är det att lefva. Alla svenskar jag träffade i San Paulo ångrade att de rest hit.

Calgary & Edmonton
JERNVÄG

- och -
Qu'Appelle, Long Lake
& SASKATCHEWAN
JERNVÄGS och Ångbåts-Bolag.

UTMÄRKT ÅKERBRUKSLAND
- till salu -
på billiga och lätta vilkor.

FRITT REGERINGSLAND
kan ännu erhållas inom korta afstånd af dessa jernvägars stationer

Alla förnödna upplysningar meddelas beredvilligt af

OSLER, HAMMOND & NANTON,

Land-Departement, 381 Main St.
WINNIPEG, CANADA.

DIALOG.

(En svensk Winnipegbo och en dito Dakota man.)

Dakotamannen, uppe för att "taga in" expositionen:

"Well, ni har en ganska vacker stad. Det finnes ju en hel del skandinaver här?"

Winnipegaren: "Åhja, inemot 500, hvaraf dock det största antalet äro svenskar, som alla hafva det bra."

D.: "Hur är det, finnas några ibland dem, som idka handel eller fabriksrörelse?"

W.: "Åh yes, vi hafva flere."
D.: "De måste göra goda affärer, enär alla skandinaver naturligtvis äro måne om att se dem gå framåt och derföre taga alla sina varor hos dem."

W. (illmarigt): "Vi, åhnej, vi bruka endast gå till dem, när vi behöfva samla pengar till kyrkor och dylikt, annars få de taga vara på sig sjelfva."

BREVLÅDA.

A. G. S., New Stockholm. Vi utsluta, som synes, en större del af Edert bref. Kolonisternes handlingsätt i saken synes ej vara öfverensstämmande med deras stora gudsfruktan eller ock synes de hafva glömt ettbud: älska din nästa som dig sjelf. Saken har gifvit N. S. en mindre smickrande ryktbarhet och anse vi det bäst att ej vidare röra dervid.

OFVER TÖRNEN.

För omkring 40 år sedan innehade en ung man, Albert Oleson, tjänst på ett af de större kontorerna i Göteborg. Genom ordentlighet, punktlighet och skicklighet i sitt fack hade han all utsigt till befördran i sina principalers tjänst och hans lön höjdes hvarje år.

Kom så i en af principalernestjänst en strålande väcker jungfru, Anna Andersson, hemma i en af grannstäderna. Anspråkslös, blygsam och stälad i sitt uppträdande, väckte hon hos Albert känslor, som han förut icke varsnat: han fattades af en häftig, ren kärlek till den unga vackra flickan. Och hon besvarade hans böjelse.

Mellan dem båda uppstod nu ett förhållande, som snart observerades af kontorspersonalen och slutligen af principalerna. Ingen hade dock häremot något att anmärka, ty Albert förklarade öppet, att det var hans afsigt af gifva sig med den sköna Anna.

Kom så en frestare, för hvilken Albert skulle falla.

En dag efter slutad kontorstid kallade en af principalerna Albert till sig i sitt enskilda rum.

— Jag har med glädje lagt märke till er ordentlighet och duglighet — började han när Albert satt sig. — Jag har länge tänkt göra något för er, och nu erbjuder sig dertill ett önskt tillfälle: firman tänker nemligen anlägga en filial i Stockholm och till dess chef har jag bestämt er. Dock med ett förbehåll.

Albert vågade knappt andas.

— Jag vet att ni står i kärleksförbindelse till vår jungfru Anna; en sådan förbindelse skulle blifva hinderlig för er karriär och icke anstå chefen för vår filial i hufvudstaden, det inser ni väl själf. Jag går ännulängre i godhet mot er: Jag har bestämt min egen dotter Edith till er hustru; hon har själf uttalat sig för en sådan förbindelse och jag har gifvit henne mitt löfte, inseende att ni är en förnuftig ung man, som icke för ett dåraktigt ungdomstycke bortkastar er lycka.

— Men, herr grosshandlare, Anna har mitt löfte, invändde Albert med glödande kinder.

— Näja, hon skall snart trösta sig; jag vill lemna er några tusen riksdaler att gifva henne som friköpning.

— Men, det är nu för sent, invändde Albert: Anna skall bli mor.

— Hm... ja få vi öka beloppet med ytterligare några tusen — menade principalen.

Somtalets vidare gång må vi förbigå. Alltnog; principalen blef allimer övertygande, stundom t. o. m. hotande sin tjänare med hans skiljande från platsen och slutligen

bönfallande för sin dotter, som han sade hafva dödligt förälskat sig i den unge kontoristen. Alberts motstånd blef allt svagare, och innan samtalet var slut, hade principalen genomdrifvit sin vilja.

— Men huru skall jag kunna skilja mig från Anna! utropade Albert, vridande sina händer.

Afven här för visste principalen råd.

— Ni reser plötsligt, redan i morgon dag, till utlandet och stannar vid er hemkomst till Sverige i Stockholm. Under tiden skall jag sörja för Annas framtid och för att hon lemnar Göteborg, innan ert bröllop firas med Edith.

Och så var allt klappadt och klart.

Följande dag förde principalen Albert till sin dotter Edith, en blek, intetsägande flicka och långt ifrån jemförlig med Anna hvarken i yttre färgning eller hjertats bildning. Pligtskyldig rårnade sig Albert sin blifvande hustru och deras förlofning försiggick, men skulle tills vidare hemlighållas.

Alberts afsked från Anna var hjertslitande; en sådan kamp med sitt hjerta och med sin heder hade han ej tänkt sig, och det var mer än en gång han var nära att med sitt hjertas brud fly från allt och söka sin och hennes lycka i främmande land. Men så kom frestelsen med rikedom och ära, och den unge manneu svek sitt samvetes röst för att följa frestaren.

Dagen derpå reste Albert till Tyskland.

Om Albert verkligen hade inbillat sig kunna godtgöra sig brott mot Anna med några lumpna tusen riksdaler, så blef hans blifvande svärfar, som åtagit sig uppgörelsen, djupt sviken i sin uppåtstning af flickans karakter.

Djupt slagen, tillintetgjord af sin husbondes meddellanden och erfärande den våldsammaste smärta öfver sin älskades trolöshet och brist på karakter, var Anna nära att falla i vanmakt. Men då den gamle mannen, som ansåg att allt kunde köpas för penningar, gjorde henne anbudet af några tusen riksdaler, upplammade hennes vrede, på samma gång hon stolt tillbakavisade almosan. Och innan qvällen gått till ända hade Anna lemnat sin tjänst, medtagande sina små tillhörigheter och några tiotal riksdaler, som hon hade innestående af sin lön.

Några månader derefter hade Anna gifvit lifvet åt en flicka. Inseende sig ur stånd att hålla barnet hos sig, då hon ju själf måste ut att förtjena dess och sitt eget uppehälle, hade hon utackorderat barnet hos ett fiskarfolk på Tjörn,

som själfva hade en dotter af den nyföddas ålder.

Själf tog hon tjänst i en af grannstäderna, var pligtrogen i allt och kunde derigenom lättligen försörja sin lilla dotter. Ett par gånger hade Albert försökt påtruga henne penningremisser, men då de genast återsändes, hade han afstått från försöken, och sedan dess hörde hon inte af sin svekfulle fastman.

Sju år efter dotterns födelse hade Anna fått ensamplats hos en gammal, slagrörd enkeman, som bebodde en mindre landegendom i närheten af Halmstad. För denne hjertegode äldring hade hon berättat sitt lifs historia och erhållit hans tillåtelse att taga sin dotter till sig och själf uppfostra henne. Glad och tacksam mot sin husbond, reste hon till Tjörn att afhämta sin dotter.

Hon fann henne snart och hennes glädje kände inga gränser, när hon tryckte sitt älskade, saknade barn till sitt hjerta. Dottern var en trogen affbild af sin fader, blott vackrare än denne någonsin varit, och när hon kom till den gamle sjukke, var det som om en solstråle skulle ha träd in i sjukrummet; hon blef den gamles ständiga sällskap, lärde sig af honom själf läsa och skriva och upptogs såsom hans eget barn. Och för hvarje dag som gick, tilltog Ellen i skönhet och vetande, så att hon vid tofs års ålder egde alla för en ung dam erforderliga kunskaper. Men just då inträffade åter ett omslag i Annas öde.

Hennes husbonde, Ellens fosterfader, afled helt plötsligt och hans lilla kvarlåtenskap, som väl egentligen var ännad åt Ellen, men genom äldringens försurnlighet att göra testamente öfvergick till hans närmaste anhöriga, blef skingrad. Anna stod åter med sin halvuxna dotter utan hem och så godt som utan tillgångar.

En tid bortåt försökte hon sig på llnnesömnad, men måste afstå från detta helseförstörande arbete; någon lämplig tjänst stod ej att få, hvadan det blef en bekymmersam tid för stackars Anna och hennes flicka. Ja, det gick så långt, då Anna, betagen af sorg och bekymmer insjuknade på ett par månader, att till och med nöden tittade in i huset.

Men just då yppade sig ett lägligt tillfälle till lindring i nöden.

Anna, som efter sin gamle lamma husbondes död bott i Halmstad, hade lyckats få sin välluppfosttrade dotter in i en bättre flickskola. Här hade denna väckt icke allenast lärarinnors och kamraters uppmärksamhet, utan äfven gjort lifligt intryck på flera af sina kamraters föräldrar, så att hon i deras hem var en gerna sedd gäst. Synnerligen hade hon blifvit omhuldad i handlanden X:s familj, der hon var

lekkamrat till en flicka af samma ålder som hon själf.

Denna flicka, sjuklig och klen, hade just vid tiden för Annas tillfrisknande ytterligare försämrats, så att läkarne förordade för henne en resa till Marienbad. Modern skulle följa henne, men den lilla ville ovilkorligen ha sin lekkamrat, lilla Ellen, med, och som föräldrarne voro rika och ej behöfde se på kostnaderna, blef Ellen bjuden fri resa.

Detta var ej ringa lindring i Annas belägenhet: hon hade ju då endast sig själf att draga försorg om på sommaren, och till hösten blefve det väl någon råd. Anna gaf lätt sitt medgifvande till resan, och Ellen var förtjust öfver att få resa ut och se sig om i världen.

Två veckor efter Ellens afresa kom det första brevet. Hon beskref på ett lifligt sätt sin resa öfver Östersjön, hade besett Hamburgs och Berlins sevärdheter och hade ej ord nog att uttala sin förtjusning öfver resan på Elben genom "sachsiska Schweiz", färdens öfver Riesengebirge och vistelsen i Böhmens härliga dalar. Den lilla flickan, hvars helsa resan gäldade, hade funnit sig väl af resan och omvexlingen; hela brevet andades belåtenhet och välbefinnande.

Det andra brevet, ett par veckor derefter, uttalade samma förtjusning och belåtenhet. Och kan du tro, kära mamma — stod deri vidare — jag har fått en ny vän, en herre från Stockholm, som är alldeles lika snäll emot mig som affidne gamle farmbror. Han var sedan gammalt bekant med hr. X. och ungräs mycket med oss. Han har inga barn och vill nödvändigt att jag skall komma med honom till Stockholm och blifva hans fosterdotter. Och då jag sade, att jag ville det, om mamma får följa med, så sade han att han skall på herrresan uppsöka dig och bedja dig följa med.

Denna del af brevet gaf Anna anledning till många funderingar, och så barnsligt framställt allt var, läste hon mellan raderna en hel del som ingen annan skulle sett.

— Ja, det är nog så — sade hon för sig själf. — Herrans vägar äro underbara.

Ett par veckor efter mottagandet af detta bref blef Anna mycket förvånad att höra en främmande herre på gatan fråga efter hennes bostad. En madam, som han tillfrågat, visade honom ingången till det lilla huset, och ett par minuter derefter inträdde enreslig medelålders herre i hennes lilla kammare.

— Anna! — utropade han med en röst, som återgaf alla skiftningar af ångar, bön om föalåtelse, glädje och hopp.

— Albert! — ljöd Annas svar, men qvåfadt af sorg, dystra minnen, sviket hopp och bafvan.

Så stodo de båda en stund seende på hvarandra, ur stånd att få fram ett ord. Men ändtligen lossnade mannens tungas band och kastande sig på knä förden djupt förörtade qvinnan, bad han ur sitt hjertas djup om tillgift, och hon, den allförlåtande kärlekens marty, räckte sin lyckas skändare en förlåtande hand, och innan solen sjunkit hvilade hon sitt ännu vackra huvud mot hans bröst, vaggad till ro af hans böner om förlåtelse has försäkningar om ångar och eder om en kärlek som han aldrig svikit, äfven då frestelsen, blef honom så öfvermåktig att han öfvergaf sitt hjertas brud för att genom gifte fæd en annan komma till rikedom och ära.

Alberts hustru hade afliidit några år efter äktenskapets ingående barnlös. Han hade sedan dess lefvat såsom enstöring uteslutande för sin affär, som han nu arbetat ganska bra upp, men blygseln hade afhållit honom från att uppsöka Anna, hvars förlåtelse han ej hade hoppats erhålla. Nu hade han af en händelse sammantråffat med Ellen, sitt eget barn, i Marienbad, och nu stod han hos hennes djupt förörtade moder, bedjande henne förlåta allt det förlutna och blifva hans hustru.

Hvad hennes svar blef är lätt att gissa: qvinnan förlåter alltid den hon verkligen älskat, äfven om denne vore den övrigaste bland syndare.

Föga är att tillägga. Vid Ellens hemkomst återfann hon ej allenast moder, utan äfven fader, och svärsligen finner man nygifva i sin kärlek mera hängifna hvarandra än de båda, som så länge varit skilda genom penningens frestande makt.

BETALA KONTANT!

Den utsträckt krediten i butikerna är farlig för mer än en. Den är tydligen bra för folk med ojemna inkomster. Men det är dock näppeligen tvifvelaktigt, att den lätta tillgången att få allt möjligt på kredit öfver huvud gör mer skada än gagn. Det är svårt att hafva nöjaktig öfversigt öfver sina utgifter, när man icke betalar med detsamma. Och det förleder mången att köpa hvad han egentligen ej har råd till. Priset är man heller icke alltid så noga med, när man icke skall ut med pengarna vid samma tillfälle. "Det får ju stå så länge," tänker man.

Om köpmännen enades om att inskränka butikskrediten, skulle de

göra det stora publikum en sann välgörning. Det skulle säkerligen också vara till deras egen fördel, om de fingo penningarna med detsamma i stället för att hafva småbelopp att fordra ute på landsbygden och ofta hafva många obehagligheter för att få dem inkasserade. Det kan också vara riskabelt att lemna kredit åt hvem som helst, bara han ser ut som en någorlunda hyggelig människa.

Rika personer kunna göra hur de vilja men de med knappa inkomster böra absolut hålla sig från butiksskuld. Betala kontant, det är en gyllene regel. Om sådant alltid skedde, skulle det finnas långt mindre elände till här i världen.

Och så obehagligt som det är att betala kläderna, när man nästan slitit ut dem, eller maten långt sedan den är förtärd!

Inga räkningar! Betala kontant till både skräddare och skomakare och kolonialhandlare!

Köpmännen vilja i allmänhet gärna hafva bok med sina kunder. De binda dem på detta sätt fastare vid sig.

Hvad har man egentligen för nytta af att för tid och evighet binda sig vid en köpman? Då köpmännen i alla fall äro säkra om en, äro de ofta långt mindre noga med hvad de bjuda en, än när de veta, att, om varorna ej äro efter ens önskan, så går man till en annan. När ni köper kött eller fisk, så gå igenom hela basaren, från den ena endan till den andra. Det är ingenting som eggat upp köpmännen så som att säga att man har fått bättre och billigare varor hos en konkurren. Det medför omedelbar verkan, de taga fram det bästa de ha och lemna det till samma pris.

Betala kontant! Man känner sig så lätt och fri och oberoende, när man icke är skyldig för något.

DE SVENSKA EMIGRANTERNA I BRASILIEN. Svensk-norske general-konsuln i Rio Janeiro v. Heidenstam har företagit en inspektionsresa till afskilliga orter i staten Sao Paulo för att undersöka de svenska emigranternas förhållanden. Svenska föreningen i staden Sao Paulo sammantråffade mangrant med general-konsuln, och resultatet af öfverläggningen blef, att på det bestämdaste afrådes emigration af landbruksarbetare eller sådana, som resa på friljett för att söka arbete vid kaffeplantager.

HOMESTEAD LAG.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för "homestead."

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han efter ansökan till inrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissionen i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förtitta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homesteads skyldigheter fullgöras på trene sätt.

1) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år vid förlust af sin rättighet till landet.

2) Bosättning under tre år inom 2 mil från "homestead" quart sectionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus, uppfördt å landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 25 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besädda andra och 25 acres tredje året.

3) En nybyggare må vistas hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besädda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Dersfter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT

kan göras hos land-agenten, homesteadinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens land-kommissioner af nybyggaren om hans ansökan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Nyanlända emigranter erhålla på hvarje af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anstälde tjänstmän erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land, som lämplar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH,

Dominion Regeringens Land-kommissioner.

WINNIPEG - - - MANITOBA.

CANADA PACIFIC JERNVÄGENS.

Arbetskontor och Biljettförsäljning

Ocean och jernvägs biljetter till alla platser.

Billigaste priser.

ALEXANDER CALDER,

Agent,
677 Main Street, Winnipeg

POST - KONTRAKTER.

Förseglade anbud, adresserade till Postmaster General för förändring af Kongl. Majestäts post mottagas i Ottawa senast kl. 12 middagen, Fredagen, den 30de Oktober. Kontrakten utbjudas för fyra år från 1ste nästkommande Januari å endera af nedanstående marschströkar.

BLYTHFIELD och LA SALLE, via Oak Bluff, en gång i veckan, beräknadt afstånd 14 mil.

WHITEMOUTH och Jernvägstation af samma namn, 12 gånger i veckan. Beräknadt afstånd 1/2 mil.

Tryckta kungörelser, innehållande vfdare underrättelser om kontraktsvilkoren finnas att tillgå och blanketter för anbud ifyllande kenna få på ofvonnämde postkontor och undertecknadskontor.

W. W. McLEOD,
Postinspektör.

Postinspektörens kontor,
Winnipeg, 7de Aug. 1891

FRÅN LAND OCH STAD.

September vädret var mer en herrligt.

Det lämpligaste väder för insamlande af den stora skörden, som oaktadt den ej är alldeles oskadad, likväl kommer att gifva oss guld i långa banor.

"No. 1 hard" har betalats med en dollar vid Virden.

Flera Syd Dakota familjer hafva anländt under månadens lopp och bosatt sig mellan Yorkton och Prince Albert.

Peirces hade på utställningen en del utmärkta sadelmakeri arbeten. Hans namn är bekant från annonserna å första sidan och vi kunna försäkra att hans arbeten, på samma gång de äro billiga, äro af god konstruktion och hållbara. Ett besök i hans verkstad å James Str. ej långt från torget lönar mödan, liksom vill han med största benägenhet besvara förfrågningar per brev.

Vännen Winberg var ej riktigt klok som stälde sin nätta maskin, så i skymundan.

Följande siffror kunna gifva en god idé om Winnipegs framskridt de sista tjuga åren:

	1870	'80	'90
Folkmängd	225	6500	27.000
Antal byggnader	40	1000	6000
handelshus	10	65	400
fabriker	2	16	45
kyrkor	1	8	29
tidningar	1	4	20
banker	0	4	10
Mil spårvägar	0	0	7

Under September månad hafva tvänne pastorer af Augustana synoden verkat i Canada nämligen pastor Hoff i staden och pastor Lundqvist i kolonierna.

Den senare fann tillståndet i kolonierna godt. All gröda var skuren i New Stockholm oskadad af frost. Nybyggarna voro nöjde och se framtiden glad till mötes.

I Scandinavia var tillståndet liksom goda, ehuru farmarna derstädes ej räknade på att lefva endast af hvete odling. Boskapskötsel och skogsprodukter äro deras starkare sida.

Pastor H. kommer från Stillwater, Minn., och pastor Lundqvist från Sesago City, Sesago Co., Minn.

Allas vår vän Mr. Panser hade nöjet af en tripp till Minneapolis.

Danske konsuln, Mr. Schmidt, som vid sidan af roar sig med att vara golfjutare etc. hade nöjet att få alla sina vackra utställda arbeten sålda.

3511 anmälningar hade gjort hos sekreteraren.

Vinbergs maskin gick inte för bara vatten — den gick för cider. Han har desslikes sålt densamma.

På utställningen visades i Regina afdelningen vinterhvete, odladt af en rysk settlare, som ankom förra våren. Han medförde en half bushel, som nu lemnade 20 bushel. Hvetet uthärdade vintern mycket väl, ehuru sått å öppna prairien och mognade tidigare än andra hvete-slag, sådde denna vår.

Nu är tid att sända biljetter till edra vänner. Robt. Kerr eller hvilken som helst af hans agenter äro beredda att sälja dem öfver England och Canada Pacific jernvägen. Denna väg är den bästa: inga anmärkningar för tungt bagage, inga drickspenningar till tjänstemännen, inga obehagliga tågbyten, tillmötesgående tolkar!

För det täcka könet bedja vi att få påvisa Carsleys annons. De hafva nyligen importerat ett stort lager af vackra höst och vinter dragter. Hela butiken bar omändrats och förses med profningsrum och alla moderna inrättningar för att till fullo tillfredsställa publiken. Gå dit! Ni skall ej ångra Eder.

CARSLEY & CO.,

344 MAIN STREET, - WINNIPEG.

FÖR DAMER.
Koftor, af sälskin och plysch, nyaste moder.
Synnerligen värdefulla Kappor och Pelsar.

KAPPTYGER.
Utmärkta varor, lägsta priser.
Carsley & Co., 344 Main St., Winnipeg
13 L'don Wall, London

THE SCANDINAVIAN HOTEL.
O. SIMONSON,
Proprietor.

Midt emot C. P. R. Station.

Tillhandahåller resande rum och spisning jemte allt annat, som tillhör en väl ordnad värdshus rörelse.

Svensk Bokhandel.

Största urval af alla slags svenska böcker till billigaste pris. Liberal rabatt till återförsäljare och bibliotek.

Katalog sändes gratis.
SWEDISH PUBLISHING CO.,
Box 1021. MINNEAPOLIS, Minn., U.S.A.

DOMINION LINIENS

KONGLIGA POSTÅNGARE.

VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.

Den finaste och billigaste vägen från Europa till CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA.

Dominionliniens ångare äro alla af utmärktaste slag, stora och bekväma, bygda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Fördäckspassagerarnes sofrum äro stora och väl ventilerade, och passagerarne erhålla tillräckligt med helsosam och väl tillagad föda. Mellandäckpassagerarnes bekvämligheter äro märkningsvärdt goda och väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten afartyget, hvarst den minsta rörelsen eger rum och äro elegant möblerade.

Uppmärksamma upparsare och upparserskor äro anställda för passagerarnes bekvämlighet samt en skicklig och forekommanda läkare för hvars anlåtande ingen betalning affordras. Skandinavisk tolk finnes om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas hvarken om bord på ångarna eller på tågen. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets special-tolk ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Han efterser, att de utan uppskof komma ombord på tåget, att deras saker blifva poletterade och medförda samma tåg, som passagerarne, samt medföljer dem sedan på resan, och detta utan någon som helst kostnad för passagerarne. Alla bref, adresserade till passagerare från deras vänner, öfverlemnas genast af tolken.

Emigranter, passerande genom Chicago, mötas också vid stationen af bolagets agent, som är en skandinav. Nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulltjenstemän, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-jernvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevigt samt fria sofvagnar, så att resan göres mycket bekväm och angenäm. Tusenden hafva rest med Dominionlinien och kunna ej nog uttrycka sin tacksamhet och belåtenhet öfver den utmärka vård och behandling, som de rönt såväl under sjöresan som på jernvägen.

Må hvarje person, som ämnar utvandra, taga noga reda på Dominionliniens agent och se till att de få biljetten med denna linie och icke å en annan.

General-Agenterna i Skandinavien äro:
Christiania J. Krantz, 11 Jernbanetorv.
Bergen Casper Dreyer
Stavanger Bröderne Haabeth
Christiansand Arthur Normann
Göteborg J. E. Sörenson, 36 Sillgatan
Köbenhavn Laur Lassen, 7 Nyhavn
Malmö A. N. Widegren, Hamnen
Stockholm John Kuhlman, 7 klockgjutaregränd. *

Flinn, Main & Montgomery,

Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

(* Skottgränd No 1.